

[Hedelund.]

om de paa det Tidspunkt arbejdende, henholdsvis af Justitsministeriet og Trafikministeriet nedsatte Kommissioner vedrørende Motorlovgivningen blev hørt om disse Problemer.

Paa Grundlag heraf tror jeg, at jeg for det første kan fastslaa, at man har haft rigelig Tilstræbelser til at overveje Spørgsmaalet, dernæst, at Kravet er rejst her i Rigsdagen, og at det fremgaar af de Forhandlinger, jeg her hentydede til, at ikke mindre end tre Ministerier har haft Lejlighed til at tage Stilling til hele dette Spørgsmaal. Og bevæger vi os udenfor Lovgivningsmagtens Faktorer, viser det sig, at Kravet oprindeligt er rejst fra Københavns Amtsraad, tiltraadt af Amtsraadsforeningen og yderligere tiltraadt af Sogneraadsforeningen. Desuden er der givet Tilslutning af de af mig før nævnte Automobiludvalg og af de store Motororganisationer. Indenfor disse Automobiludvalg var der, som det vil erindres, Repræsentanter for de forskellige politiske Partier her i Rigsdagen, og alle de Medlemmer, som havde Sæde der, gav fuld Tilslutning til den Udtalelse, som fremkom fra Udvalgets Side, saa man maa formode, at der i alle Tilfælde paa det Tidspunkt har været Sympati for et saadant Lovforslag indenfor alle Partier.

Alt i alt kan man derfor sikkert sige, at en Minister sjælden har staaet bedre rustet med Hensyn til Betimeligheden af Fremsættelsen af et Lovforslag, end den højtærede Minister er det i dette Øjeblik.

Naar der fra enkelte Sider er blevet hævdet, at vi her begav os ind paa nye Lovgivningsbaner, kan jeg aldeles ikke tiltræde denne Opfattelse, idet jeg vil mene, at Forholdet snarere er det, at der kan være Tvivl om, ad hvilke gamle Lovgivningsbaner man nu bevæger sig videre fremad: Bygningslovgivningens, Færdselslovgivningens eller Byplanlovgivningens. Det er formentlig ogsaa denne Tvivl, der har bidraget sit til, at den højtærede Minister har bestemt sig til at fremsætte et selvstændigt Lovforslag i Stedet for at udforme en Suppleringslovgivning til et af de Lovgivningsomraader, som jeg her har anført. Skal man endelig tage Stilling til, hvilket af disse tre Lovgivningsomraader dette Lovforslag kommer nærmest, vil jeg mene, at det bliver Byplanloven, idet jeg er klar over, at de Bestemmelser, som man foreslaar her i Lovforslaget, har deres Oprindelse i den Ændring af de trafikale Forhold, som er foregaaet her i Landet i den senere Tid ved, at der er kommet saa uhyre megen Færdsel

ad Landevejene. Hvis jeg har Ret i den Opfattelse, at Lovforslaget nærmest er en Supplering til Byplanlovgivningen, vil jeg paa Forhaand mene, at der er al mulig Grund til at antage, at Lovforslaget hurtigt vil kunne gennemføres her, idet Forholdet jo er det, at Byplanloven i sin Tid blev vedtaget enstemmigt i Landstinget og her i Folketinget blev vedtaget med 70 Stemmer mod 8.

Af disse mine Udtalelser vil man forstaa, at jeg er en Tilhænger af, at man tager fat paa at give Lovbestemmelser som de i Lovforslaget fastsatte, og jeg kan i det store og hele tiltræde den Udformning, det har faaet.

Aarsagsforholdet til, at man begiver sig ind paa denne Lovgivning, fastslaaes straks i Lovforslagets § 1, hvor der peges paa, at det er af Hensyn til Færdselen. Og ligeledes fremgaar det af samme Paragraf, at det er Fremtiden, man tager Sigte paa, det er den fremtidige Bebyggelse, de ubebyggede Grunde eller Grunde, hvor Ejendommen er nedrevet eller nedbrændt. De foreslaaede almindelige Maal paa 15 m og 10 m kan jeg tiltræde, ligesom jeg ogsaa finder, at den Særstilling, man giver Københavns Amt ved her at lægge yderligere 2½ m til hver Side af Vejen, er rimelig og naturlig.

Foruden denne Hovedbestemmelse i § 1, 1ste Stykke, findes i samme Paragrafs 2det Stykke det andet Hovedforslag, om at faa Hjørnebygninger bygget saaledes, at der ingen skarpe Hjørner bliver og altsaa ingen Hindringer for den frie Udsigt. Denne Bestemmelse finder jeg særdeles heldig. Den er et værdifuldt Supplement til Færdselslovens § 21, hvorefter man kan kræve Hegn og Træer fjernet; jeg tror nemlig, at hvis man fik med en Krakiler at gøre, kunde han, naar man i Henhold til Færdselslovens § 21 havde krævet, at han skulde fjerne Hegn og Træer, opføre en Bygning i Stedet og derved bringe de vejfarende i endnu vanskeligere Situationer.

§ 2, som omfatter hele Taksationsspørgsmaalet, er affattet med megen Omhu, idet der er taget ligeligt og rigeligt Hensyn til alle Sider. De ensartede Tidsfrister paa 6 Uger, som gaar igennem hele denne Paragraf, kan jeg ogsaa tiltræde, ligesom jeg finder det særdeles heldigt, at det foreslaas at benytte de samme Taksationsmyndigheder, som benyttes i Henhold til Byplanlovgivningen.

Endvidere finder jeg, det er rimeligt, saaledes som det bestemmes i § 3, at en Kommunalbestyrelses Beslutning kan indankes for en højere Instans, enten Amts-